

Scheepsjournaal van de Veraneo.

Jos Valkering & Ron Valkering.

De Voorbereidingen zijn al vroeg in het jaar begonnen. Dit hield in alle verslagen weer lezen om zo veel mogelijk info te krijgen. Wat weer helpt voor een goed resultaat.

Donderdag 13 oktober vertrokken omdat ik om 3uur de volgende dag een afspraak met Flevo Marine voor reparatie ivm een aanvaring.

Daarna op tijd voor de stijger borrel en een gezellige boel met aansluitend diner. En dat was TOP.

Zaterdag de spullen op hallen en daarna de bekende snert maaltijd met roggebrood met spek, op de foto en dan weer naar de boot.

Zaterdag 15 oktober.

Een uur eindelijk de start, de koker mag open. Daarvoor al besloten om in ieder geval op het Markermeer te beginnen. Net zoals zo goed als iedereen zo blijkt al snel.

Onderweg naar de sluis, de opdrachten voor het Markermeer bestudeerd, dat zorgt direct al voor verwarring. De MW2 is op geen enkele kaart te vinden.

Dus de keuze tussen eerst de 4 of eerst naar Muiden. Dat hangt vooral af van op welk rak het meest gekruist moet gaan worden. EA1 naar Muiden of het rak langs de Oostvaarderdiepdijk. Uiteindelijk besluiten we tot het laatste. Achteraf waarschijnlijk niet de beste beslissing, want de tocht langs de dijk wordt uiteindelijk een echt kruisrak.

Onderweg naar Muiden wordt na contact met Elly wel de coördinaten door gegeven dus we kunnen virtueel ronden. Voordat we in Muiden arriveren bereiden we een plan opgeteld voor de overige opdrachten. We besluiten in deze zeilperiode ook nog de "vier" te varen en dan proberen Enkhuizen te bereiken.

In Muiden worden we opgewacht door een vriendelijke jongen op de stijger, die ons aanwijst hoe we in het restaurant boven aan de trap een stempel kunnen krijgen. Vervolgens volgt een rustige tocht terug naar de OVD4 waarbij we verast worden op een schitterende zonsondergang.

De rest van de route verloopt ook voorspoedig en genieten onderweg ook nog van een eenvoudig doch voedzame maaltijd. Sinds 1 uur vannacht liggen we aan de wachtsteiger van de Krabbersgat sluizen te wachten tot de sluis om zes uur weer gaat draaien.

Zondag 16 oktober

Ruim half zeven lopen we de haven van Enkhuizen binnen. We hebben nog geen volledige rust van 6 uur gehad en besluiten ondanks het onchristelijke uur toch een stempel te scoren. Eerst maar naar het flessenmuseum.

Door miscommunicatie en onduidelijke aanwijzingen (Spuisluis bestaat niet Sluisweg wel) zoeken we die op de Sluisweg. Daar vinden we niets dan industrie terrein en ook niemand met een stempel. al met al een wandeling van drie kwartier, Bij terugkomst blijken onze vrienden uit Akersloot op een eenvoudige wijze een stempel en selfie gescoord te hebben. Ze zijn zelfs zo vriendelijk ons te vertellen hoe. Wat later dan gepland vertrekken we uit Enkhuizen richting Medemblik. De jacht op selfie en stempel in Medemblik verloopt voorspoedig en we gunnen ons even de tijd voor een ontbijt met eieren en spek.

Op naar Den Oever, we zijn beide nieuwsgierig wat de wind ons zal brengen op het Wad en op de Noordzee. Tot aan Den Helder valt het allemaal reuze mee. Vol goede moed gaan we richting SG. Voorbij Kijkduin wordt het echter al beroerder, de golven worden hoger en de wind krijgen we steeds meer tegen en de kruisslagen worden steeds korter, we zijn beide blij dat we in Den Over besloten hebben om de keerkok er op te zetten. Dat scheelt ontzettend veel werk. Maar eindelijk komt dan toch het moment dat we de SG kunnen ronden.

Terug naar Den Helder! Dat wordt één grote martelgang. De wind komt plat van achter. De fok hebben we maar in gerold, die doet niets. Het grootzeil is van wegen de diepe golven niet aan één kant te houden en klapt geregeld van de ene naar de andere kan. De schipper zit veilig achter het roer en ik zoek omdat we onmogelijk kunnen reageren op het gijpen onder de giek, een plekje tegen de kajuit waar ik veilig ben voor de door de kuip zwaaiende grootschoot.

Maar er is altijd licht aan het einde van de tunnel en na het ronden van de kaap bij Kijkduin varen we rustig halve wind naar Den Helder. De havenmeester daar blijkt een stempel buiten gehangen te hebben, dus dat probleem is snel opgelost.

We eten wat en bespreken de opties voor de volgende dag. Daarna worden we uitgenodigd op de Brandaan ook uit Akersloot en de opvarende zijn goede kennissen van de schipper. waarschijnlijk proberen ze nog wat tips te krijgen van de schipper, tenslotte is dat de man met ervaring. Voor de rest van ons vieren is het de eerste keer.

Maandag 17 oktober

Maandagmorgen op naar Vlieland. De sailplanner app zegt dat we voor een gunstige stroming na 8.30 uur moeten vertrekken. We besluiten daarom te vertrekken om 7.30. tenslotte moeten we ook nog 2 uur voor anker en een omweg maken door de West Meep op en neer te varen. Bij eerder vertrek hebben we echter misschien moeite met het wantij achter Texel heen te komen. Uiteindelijk lukt dat met twintig centimeter spelling. De tocht naar Vlieland verloopt als een zomerse vakantietrip.

Bij Vlieland signaleren we de eerste zeehondjes. Op Vlieland snel een stempel halen en meteen richting Harlingen, wachten op een gunstig tij duurt veel te lang. De wind is al redelijk gunstig en je kan tenslotte niet altijd alles mee hebben. Onder weg worden we verast op platen vol zeehondjes en wederom een schitterende zonsondergang.

In Harlingen vinden we in overleg met de havendienst een plekje net achter de Sasbrug zodat we s'ochtends om 5 uur kunnen vertrekken. Dan zit in ieder geval de stroom door de Boontjes niet tegen.

Dinsdag 18 Oktober

Vijf uur vertrekken uit Harlingen, een goed plan. Dramatisch uitgevoerd. Vol goede moed varen we de haven uit de betonde vaarroute in. Helaas niet bezeild maar met windkracht drie is het goed te doen. Als we ons afvragen wanneer dat Kornwerderzand toch eens in zicht komt blijkt dat we twee uur lang bezig geweest zijn langs de Pollendam en de Blauwe Slenk op te kruizen. Terschelling is inmiddels dichterbij dan Kornwerderzand. Terug zeilen naar de juiste locatie zou erg lijken om teveel geschatte tyd weg te poetsen. Dat kan niet de bedoeling zijn. In overleg met Elly besluiten we terug te gaan naar Harlingen en daar opnieuw te starten

Met een vertraging van 4 uur zeilen we dan toch de Boontjes in. Die vertraging wordt nog eens met een uur vermeerderd omdat Kornwerderzand dan tegen wind en tegen stroom nauwelijks bereikbaar is

We zijn terug op zoet water. Met een redelijk geschatte tijd finishen behoort nog steeds tot de mogelijkheden, als de wind een beetje wil meewerken. Dat blijkt niet het geval. Hinderlopen gaat nog acceptabel maar eigenlijk te traag. De ST boeien liggen niet meer waar ze volgens onze kaarten horen te liggen. Dus het begin van het "5"je is wat moeilijk te vinden. Ook over de juiste plaats van de ST1-SB2 volgt nog even een hevige discussie. Overigens een leuk idee van de organisatie dat we het aantal van deze 9de lustrum editie in het water moeten schrijven.

We komen er al snel achter dat het bereiken van de KH een lijdensweg gaat worden. De weersverwachtingen zijn ook niet dusdanig dat uitstel soelaas zal bieden. Dus we ploeteren maar door. Een enigszins redelijke tijdschatting zit er echter niet meer in. He hé Urk, de haven is echter niet bezeild. Zat van het maken van slagen zonder winst besluite we ter plekke op 150 meter van de haven voor anker te gaan. Morgen gaat het vast beter, slechter als nu kan haast niet en in ieder geval is het dan licht.

Woensdag 19 Oktober

Aanlopen van, ophalen van stempel en vertrek uit Urk gaat voor spoedig en al snel varen we onder spinaker richting Lelystad. Van de dag van gisteren zullen we maar proberen alleen de goede dingen te onthouden. Verrassend snel zijn we gefinisht. Nog even de administratie in orde maken en dat is dan het einde van toch wel een prachtig zeil weekend.

Frits en Elly bedankt.